

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusații Andrei, și de către partea vătămată Scurtu Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, în cauza penală privindu-i pe

Scutari Igor Valerie, născut la 25 mai 1993, domiciliat în or. Dondușeni, str. Calinin 56A;

Coman Valentin Anatolie, născut la 11 iunie 1996, originar și domiciliat în or. Dondușeni, str. A. Donici 10;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.03.2014-25.07.2014 (prima instanță)
2. 13.08.2014- 08.10.2014 (instanța de apel)
3. 19.02.2015- 20.05.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 25 iulie 2014, au fost condamnați **Scutari Igor Valerie:**

- în baza art. 145 alin. (2) lit. i). j) Cod penal la 16 ani închisoare;

- în baza art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 18 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 februarie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 19 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Coman Valentin Anatolie:

- în baza art. 145 alin. (2) lit. i). j) Cod penal la 10 ani închisoare;

- în baza art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul legal Scurtu Elena a fost admisă integral, încasându-se în mod solidar de la Scutari I. și Coman V. suma de 322 334 lei; iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Bou Dumitru a fost admisă parțial, încasându-se în mod solidar de la Scutari I. și Coman V. prejudiciul material în sumă de 21 919 lei, iar în rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Scutari Igor și Coman Valentin, pe data de 25 noiembrie 2013, aproximativ la ora 00:15, aflându-se în locuința cet. Prisacari Vladimir, situată în mun. Bălți, str. Beleacov 24, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul că stăpînul nu era acasă, au sustras pe ascuns bunuri în sumă totală de 2190 lei, prin ce i-a cauzat proprietarului Prisacari V. o daună materială considerabilă.

2.1. Tot ei, Scutari Igor și Coman Valentin, la 25 noiembrie 2013, aproximativ la ora 00:35, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în salonul automobilului taxi de model "Dacia Logan" cu n/î BL BK 571, pe care recent îl comandase și staționa în drum lîngă locuința lui Prisacari Vladimir, situată în mun. Bălți, str. Beleacov 24, acționând intenționat, manifestînd o intenție unică de a-1 lipsi de viață pe taximetristul Scurtu Dumitru, care se afla la volanul automobilului taxi, Coman Valentin i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit în regiunea pieptului și vreo 20 de lovituri cu pumnii în regiunea capului, iar Scutari Igor l-a strangulat cu ajutorul tortții de la geanta ce o avea la el, pînă cînd Scurtu Dumitru a decedat.

2.2. Tot ei, Scutari Igor și Coman Valentin, la 25 noiembrie 2013, în continuarea acțiunilor infracționale, aproximativ la ora 00:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd prin înțelegere prealabilă, intenționat, fără scop de însușire, au răpit automobilul de model "Dacia Logan", cu n/î BL BK 571, ce-i aparține cet. Bou Dumitru, cu care s-au deplasat din mun. Bălți în direcția orașului Edineț, pe traseul Brest-Chișinău-Odesa, pînă în apropierea s. Răcăria, raionul Rîșcani, unde au cotit în dreapta și, ajungînd pînă la malul iazului, care se află în arenda SRL "Aragonvis-Com", au împotmolit automobilul în noroi, după l-au abandonat, lăsînd în el cadavrul cet. Scurtu Dumitru.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în privința inculpatului Scutari I., rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i). j) Cod penal la 20 ani închisoare; în baza art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare; în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 22 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată să-i fie adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 februarie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 25 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Scutari Igor nu a ținut cont de faptul că acesta a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, avînd antecedente penale nestinse, anterior a mai săvârșit încă 2 infracțiuni cu intenție, pe care urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare, iar la locul de trai se caracterizează negativ.

3.1. În apelul declarat de către partea vătămată Scurtu Elena s-a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților potrivit prevederilor art. 84, 85 Cod penal să le fie aplicată pedeapsa maximă prevăzută de legea penală, din motiv că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpaților nu a luat în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite de aceștia, de motivele și cruzimea deosebită cu care a fost săvârșită, trauma morală care a fost provocată familiei, rezonanța care a avut-o această infracțiune în societate, aplicîndu-le o pedeapsă prea blîndă.

3.2. În apelurile declarate de către inculpatul Scutari Igor și de către avocatul acestuia Vangheli Vitalie s-a solicitat casarea sentinței în latura penală, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, invocînd că instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art.76 Cod penal, și anume, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, colaborarea cu organele de urmărire penală, recunoașterea vinovăției, căința sinceră în cele comise, comportamentul său pe parcursul urmăririi penale cît și pe parcursul examinării cauzei, situația familiară, precum și alte circumstanțe atenuante ce au importanță pentru caz. La fel, apelanții contestă mărimea prejudiciului moral urmat a fi încasat în beneficiul părții vătămate, considerînd că această sumă este una exagerată, iar inculpatul nu are posibilitate reală de a o achita.

3.3. În apelul declarat de către inculpatul Coman Valentin s-a solicitat casarea sentinței în latura penală, cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a invocat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, astfel, pedepsele stabilite inculpaților au fost numite în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele corespunzătoare din Codul penal, și care sunt adecvate celor comise, care se racordă la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpaților, precum și la consecințele survenite ca rezultat al comiterii de către aceștia a infracțiunilor pentru care au fost condamnați.

Așadar, la aplicarea pedepsei inculpatului Coman Valentin instanța de apel a menționat că prima instanță corect a luat în considerație minoratul acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii, astfel, limita maximă a pedepselor stabilite i-a fost redusă la jumătate. Totodată, a indicat că instanța de fond, reieșind din circumstanțele cauzei, întemeiat i-a aplicat acestuia pedepsele la limitele maxime, inclusiv cu stabilirea pedepsei definitive prin cumularea totală a pedepselor aplicate, ținând cont de faptul că inculpatul Coman V. a comis o infracțiune excepțional de gravă, care s-a soldat cu decesul persoanei, precum și de cruzimea și modul săvârșirii infracțiunii.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului Scutari I., instanța de apel a menționat că aceasta de asemenea se încadrează în limitele prevăzute de legislația penală, fiind stabilită reieșind din totalitatea circumstanțelor existente pe cauză. La fel, s-a menționat că nu pot fi luate în considerație cerințele părții vătămate și procurorului privind agravarea pedepsei inculpatului Scutari I., întrucât pedeapsa stabilită acestuia este echitabilă celor săvârșite de el, ținându-se cont de vârsta tânără a inculpatului, circumstanță care justifică neaplicarea în privința acestuia a celor mai grave pedepse prevăzute pentru infracțiunile săvârșite.

Ce ține de criticile formulate de către inculpatul Scutari Igor referitor la mărimea prejudiciului moral urmat a fi încasat în beneficiul părții vătămate Scurtu E., instanța de apel a relatat că instanța de fond just a admis integral acțiunea civilă a părții vătămate în partea prejudiciului moral, întrucât cuantumul acestuia de 300 000 lei este justificat și nu este exagerat, este echitabil

și corelat cu consecințele săvârșirii infracțiunii de către inculpați, care s-a soldat cu decesul lui Scurtu D., care era întreținătorul familiei, Scurtu E. rămânând de una singură cu un copil minor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate și în această latură decizia instanței de apel nu o contestă, însă consideră că instanța de apel neargumentat nu a luat în considerație cerințele părții vătămate și acuzării privind agravarea pedepsei inculpatului Scutari Igor, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă. Astfel, recurentul susține că la stabilirea termenului pedepsei inculpatului Scutari Igor, instanța de apel nu a luat în considerație faptul, că acesta a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, având antecedente penale nestinse, totodată, ambele instanțe inferioare nu au luat în considerație faptul că Scutari Igor anterior a săvârșit încă 2 infracțiuni cu intenție, pe care urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare, precum și faptul că la locul de trai se caracterizează negativ, urmările grave survenite, adică moartea victimei Scurtu Dumitru și cruzimea cu care a fost provocată ea.

5.1. În recursul ordinar declarat de către partea vătămată Scurtu Elena, fără a se indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților Scutari I. și Coman V. să li se stabilească o pedeapsă mai aspră, ținându-se cont de cruzimea deosebită cu care ultimii au săvârșit infracțiunea, de trauma morală care a fost provocată familiei acesteia, precum și de faptul că Scutari I. anterior a mai fost condamnat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra

inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Aceste temeiuri, deși nu au fost expres indicate în recursul ordinar declarat și de către partea vătămată, se deduc din textul recursului acesteia.

Colegiul penal constată că, motivele și temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Astfel, procurorul și partea vătămată nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, asupra cărora motive nu s-a pronunțat instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, motivîndu-și soluția, care nu contrazice dispozitivul hotărîrii sale, fiind expusă clar.

Totodată, Colegiul reține că recurenții nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită inculpaților Scutari I. și Coman V., și anume invocă blîndețea pedepselor stabilite acestora pentru infracțiunile comise.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de

viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, se indică că inculpatului Scutari I. prin sentința Judecătorei Rîșcani din 25 iulie 2014, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, pentru infracțiunile comise în baza art. 145 alin. (2) lit. i). j), art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 19 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. Tot prin aceleași hotărâri judecătorești, inculpatului Coman V. i-a fost stabilit în baza art. 145 alin. (2) lit. i). j), art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, o pedeapsă definitivă de 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Prin urmare, instanța de recurs constată, că infracțiunile săvârșite de către inculpați sunt prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i). j), art. 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, și se pedepsesc cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață și respectiv cu închisoare de la 3 la 5 ani.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel corect a conchis, reieșind din circumstanțele și materialele cauzei, că prima instanță a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuază răspunderea, de persoana inculpaților, și anume minoratul inculpatului Coman V. și vârsta tânără a inculpatului Scutari I., de influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestora, comiterea unei infracțiuni excepțional de grave ce s-a soldat cu decesul persoanei, cruzimea și modul săvârșirii infracțiunii, numindu-le corect câte o pedeapsă echitabilă, care nu contravine principiului umanismului, care prevede că Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice și psihice sau de a leza demnitatea omului.

Totodată, Colegiul penal relatează că, inculpatului Coman V. în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, corect reieșind din limitele închisorii pentru infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, ținându-se cont de circumstanțele agravante ale cauzei enumerate mai sus, i s-a stabilit limita maximă a închisorii din maximumul pedepsei stabilite pentru maturi, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită redusă la jumătate, adică sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal prevede

pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani, deci limita maximă de închisoare pentru minor va fi de 10 ani, limită ce depășește cu mult limita minimă prevăzută de lege.

În acest context, Colegiul penal reține, că instanța de apel corect a statuat, că pentru restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților Scutari I. și Coman V. este necesară pedeapsa cu închisoarea, în condiții de izolare de societate.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează, că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilindu-le inculpaților o pedeapsă echitabilă, fiind realizate scopurile pedepsei, contribuind la reeducarea inculpaților, la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de ordinea de drept, iar argumentele invocate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, ce ar permite implicarea instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii adoptate pe caz și potrivit legii se impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatîi Andrei, și de către partea vătămată Surtu Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2014, în cauza penală privindu-i pe **Scutari Igor Valerie, Coman Valentin Anatolie**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin